

• ЗАВИСТЛИВИЯ СИРОМАХ.

(Народна приказка)

Имало един беден човек. Всеки ден ходил в гората, брал дърва и ги продавал, та се прехранвал. Еднаж, като се връщал от гората, срещнал го свети Илия и му рекъл:

— Добър ден старче! Къде си ходил?

— Ходих да набера малко дървца, сиромас човек съм, продавам ги и се прехранвам.

— Ами нямаш ли синове или дъщери да те гледат на старини?

— Нямам, приятелю, нямам нийде никого, рекъл човекът и седнал да си почине. Седнал при него и свети Илия.

— Ами ти кой си? попитал сиромасът?

— Аз съм свети Илия.

— Ох, свети Илия, моля ти се, изпроси ми от Бога едно магаренце, да си нося дървца. Нали виждаш, стар човек съм вече, не мога да ги нося на гръб.

На свети Илия дожалело, като гледал как се мъчи старецът, и обещал да му изпроси от Бога едно магаренце. Като се разделили, свети Илия отишел при Бога, да си изпълни обещанието. Господ му рекъл:

— Кажу на сиромасът, да се помоли съсед му да има две магаренца, че тогава и нему ще подаря едно.

След няколко дни свети Илия срещнал сиромасът и му обади, какво е казал Бог. А сиромасът извикал:

— Тъй ли? Да се помоля на Бога да подари на съседа ми две магарета, пък на мене едно!... Малко ли имане има той, та да му даде още две